

[Haustrup Clemmensen.]

nogen vælgermæssig succes. For socialdemokratiet blev disse 14 måneder en farlig periode; man tabte ikke blot yderligere 7 mandater, men hele det socialistiske flertal forsvandt for meget lang tid fremover. Jeg er overbevist om, at de, der engang skal skrive socialdemokratiets historie ifra disse år, passende vil kunne bruge overskriften: „Det bødes der for i mange år, hvad kun er en stakket glæde.“ Det var måske en overkommelig opgave for de kvindelige socialdemokratiske folketingsmedlemmer — der er desværre ikke så mange af dem — om ikke at skære dette motto ud i pap så at sige det i små korsstingsbroderier til ophængning på hr. J. O. Krags arbejdsværelse, for at han stadig kan være på vagt mod risikoen for yderliggående placering af det danske socialdemokrati.

Der er vel ikke tvivl om, at ser vi på Danmark, som det var i den socialistiske periode, finder vi det præget af en indbyrdes mistroisk atmosfære i det daværende flertal, og det var vel en af grundene til — at forstå alt er jo at tilgive alt — at det daværende flertal havde så vanskeligt ved at komme i samarbejde med andre og anderledes politisk indstillede i denne sal. Derfor kan man måske også bedre forstå, hvorfor man næsten som en ønsketænkning bestandig i socialdemokratiet kredser om, at der skulle være en voldsom uenighed blandt de partier, der nu danner flertallet i denne sal.

Under denne 14 måneders periode mødte der os i den økonomiske politik både udenlandske vanskeligheder og selvskabte indenlandske vanskeligheder. Det konservative folkeparti ønsker på ingen måde at bagatellisere de vanskelige udenlandske konjunkturer, som dansk erhvervsliv og dermed dansk beskæftigelse mødte i den pågældende periode. Men vi bebrejder bestandig det pågældende daværende flertal, at det i en så vanskelig periode yderligere havde medansvar for, at selvskabte indenlandske vanskeligheder blev føjet til de udenlandske problemer. Herved skabtes den dårligst tænkelige baggrund for større reformer, der da også stort set udeblev.

Lad mig blot erindre om, at betalingsbalancevanskelighederne blev voldsommere og voldsommere, og at kalenderåret 1967 sluttede med et betalingsbalanceunderskud

på over 2.000 mill. kr. Lad mig erindre om, at renteudviklingen havde en overordentlig faretruende karakter, der gav store vanskeligheder for og hæmmede både boligbyggeriet, erhvervslivet og dermed beskæftigelsen. Prisudviklingen formede sig på en sådan måde, at vore priser og omkostninger steg stærkere end vore udenlandske konkurrenters, og vedrørende beskæftigelsesudviklingen må jeg erindre om, at man, fra og med forsommeren i fjor, måned for måned så, hvordan arbejdsløshedsprocenterne var ca. dobbelt så store — i visse tilfælde endda endnu mere — end i de tilsvarende måneder det foregående år.

Hvad angår byggeriets udvikling, er det en kendsgerning, at der i kalenderåret 1967 blev påbegyndt ca. 4.500 færre lejligheder end i kalenderåret 1966, helt bortset fra den stigende fordyrelse af disse lejligheder, som ikke mindst renteudviklingen medførte. Men netop i en sådan periode, hvor alle disse vanskeligheder var kendsgerninger, der ikke burde bagatelliseres, forringede man afskrivningsreglerne og opsparingsordningerne.

Det var den baggrund, hvorpå den nye regering trådte til for ca. 4 måneder siden. Det skal ikke være min opgave i dag at forsøge at male noget skønmaleri på denne baggrund; men det må være naturligt først at erindre om, at flertalspartierne i denne sal har vist en vilje og en evne til samarbejde, som formentlig har skuffet andre steder i salen og måske overrasket mange steder. Det er en kendsgerning, som ingen ønsker at se bort fra, at de tre nuværende regeringspartier har en forskellig historisk baggrund, og ingen skal underkende, at der stadig er tale om tre selvstændige partier. Men trods dette har det vist sig muligt at gennemføre et både fordomsfrit og et sagligt samarbejde, og vi lægger ikke mindst fra det konservative folkepartis side afgørende vægt på, at dette samarbejde er åbent også over for mindretallet. Netop i kraft af den atmosfære, der i modsætning til tidligere flertal præger det nuværende, er mulighederne til stede for forhandling også og ikke mindst med socialdemokratiet.

Jeg forstod på den ærede socialdemokratiske ordfører, at han var en smule irriteret over, at indenrigsministeren i Politiken for nylig havde erindret om, hvor mange lov